

**PROGRAM MANAGERIAL
PENTRU FUNCȚIA DE RECTOR
2020-2024**

Prof.univ.dr. Sorin BOCANCEA

PREAMBUL

Universitatea „Petre Andrei” din Iași este singura universitate privată acreditată din Regiunea Nord-Est, rămasă grație îndeplinirii standardelor de calitate în vigoare în sistemul național de învățământ. Istoria sa de 30 de ani este o succesiune de perioade pline de succes ce au alternat cu unele dificile. Înființarea unor noi specializări, școlarizarea a 25 de promoții, acreditarea prin *Legea 408/2002*, inaugurarea sediului didactic în 2004, achiziționarea unul hostel, reacreditarea tuturor programelor în 2011 și în 2019, recunoașterea importanței sale prin primirea unor înalte distincții din partea forurilor științifice și a societății sunt succesele ce i-au jalonat parcursul. Însă, din istoria sa fac parte și momentele și perioadele dificile, cea mai grea lovitură reprezentând pierderea patrimoniului. Faptul că, în pofida acestui lucru, în prezent Universitatea „Petre Andrei” din Iași a rămas singura universitate privată acreditată din Regiunea Nord-Est, ce reușește să atragă studenți chiar într-o perioadă grea pentru tot sistemul național de învățământ din România, dovedește faptul că succesele au fost mai puternice decât dificultățile și că Universitatea este o instituție consolidată ce dispune de resursele necesare funcționării chiar în condiții neprielnice.

Elaborarea unui plan managerial realist presupune prezentarea contextului în care funcționează o universitate privată în România, lucru pe care îl voi face în primul capitol. Apoi, voi prezenta evoluția Univeristății, concentrându-mi atenția în special pe datele ce au caracterizat ultimii patru ani. Pe baza cunoașterii acestor elemente, voi realiza o analiză SWOT, ce va sta la baza formulării coordonatelor dezvoltării Universității în următorii patru ani.

Capitolul I

CONTEXTUL NORMATIV, ECONOMIC ȘI SOCIAL AL EVOLUȚIEI UNIVERSITĂȚII „PETRE ANDREI” DIN IAȘI

1. Statutul universităților private în România

Primele instituții de învățământ superior din România s-au creat în 1990, acestea parcurgând următoarele etape:

1. *perioada fondărilor* (1990-1993), când învățământul superior privat s-a realizat în cadrul unor ONG-uri;

2. *perioada curselor pentru autorizare și acreditare* (1993-2002) – etapă ce începe odată cu apariția Legii 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, în care au fost formulate condițiile de funcționare ce trebuie îndeplinite pentru acreditarea instituțională;

3. *perioada consolidării instituționale și a clarificării statutului juridic* – începe în 2002, anul în care a început acreditarea universităților private, și se încheie odată cu clarificările aduse de Legea 1/2011¹.

În prezent, universitățile private funcționează într-un mediu ostil acestei forme de învățământ, cel mai semnificativ indicator fiind taxele de dumping practicate de către universitățile de stat. Pentru înțelegerea situației actuale a universităților private din România, este necesară cunoașterea modului în care tratează societatea și instituțiile statului cele două categorii de universități și percepția publică a acestora. Conform Barometrului calității – 2010² (ultimul realizat de ARACIS) și unui studiu pe tema calității în învățământul superior, publicat în 2011³, universitățile private sunt considerate mai slabe sub aspect calitativ decât cele de stat de către cele trei categorii interviewate: cadre didactice universitare, angajatori și studenți.

Dincolo de cauzele reale ale acestei percepții, specifice evoluției acestui nou fenomen din România, există și o anumită mitologie dezvoltată în jurul acestora, chiar dacă în prezent motivele ce au dus la apariția ei au dispărut. Iată unele dintre aceste mituri⁴:

- nu este nevoie de instituții private, fiindcă sistemul de stat ar putea să acopere întregul necesar;
- învățământul privat primește bani de la stat, cu toate că este o afacere privată;
- învățământul privat este echivalent cu lipsa de calitate⁵.

¹ Sorin Bocancea, *Noi și postcomunismul*, Editura Institutul European, Iași, 2012, pp. 135-140.

² Lazăr Vlăsceanu et all, *Barometru calității – 2010. Starea calității în învățământul superior din România* (Brașov: Editura Universității Transilvania din Brașov, 2010).

³ Mihai Păunescu et all, *Calitatea învățământului superior din România. O analiză instituțională a tendințelor actuale*, Editura Polirom, Iași, 2011.

⁴ Sorin Bocancea, *op. cit*, 2012, pp. 162-166.

⁵ În 2011, pe o scală de la 1 la 10, învățământul superior de stat și privat era evaluat astfel:

- profesori: 8 puncte pentru învățământul de stat / 5,3 pentru privat,
- angajatori: 7,3 pentru stat / 5,9 pentru privat,
- studenți: 4,9 pentru stat / 3,8 pentru privat.

Studiind documentele de la nivel european și de la nivel național, constatăm că România încă se află departe de obiectivul european al absolvenților de studii superioare: 25,6%, față de obiectivul de programului „Educare și formare 2020”, 40%, și de media europeană de 39,1%⁶. Învățământul privat nu primește în România bani de la stat, statul nostru fiind unul dintre cele 3 din UE care nu subvenționează învățământul privat (alături de Bulgaria și Grecia). Cât privește calitatea instituțiilor de învățământ superior private, *Barometru calității – 2010*⁷, arată că structura personalului academic în funcție de gradele didactice din universitățile private este comparabilă cu cea din sistemul de stat. Această situație este dată de faptul că sistemul de promovare a cadrelor didactice este același la ambele tipuri de instituții. Apoi, toate cadrele didactice din sistemul privat și-au obținut doctoratele la universitățile de stat, cu profesorii de la aceste universități. Așa se explică faptul că acestea au o competență comparabilă cu a celor de la stat. În fine, toate universitățile private acreditate sunt evaluate de către ARACIS și respectă aceleași standarde de calitate ca universitățile de stat.

Dacă relația dintre stat și privat s-ar reduce doar la mitologia descrisă, situația nu ar fi atât de gravă. Din păcate, există atât o legislație cât și practici generatoare de discriminări între stat și privat. Iată care sunt acestea:

1. Toate universitățile de stat practică prețuri de dumping la toate programele.
2. Legile educației, începând din 1993 și până în prezent, prevăd că statul poate susține învățământul superior acreditat, dar până în prezent statul nu a dat niciun leu universităților private.
3. Obligativitatea universităților private ca din buget să aloce anual 25% investițiilor creează o discriminare în raport cu universitățile de stat, cărora Guvernul României le alocă separat sume pentru salarizare și sume pentru investiții.
4. Actuala legislație condiționează accesul la fondurile europene de absență datorii aplicanților către bugetul de stat. Prevederea se aplică exclusiv mediului academic privat, fapt ce împiedică universitățile private să acceseze proiecte europene.
5. Statul a demarat proiecte guvernamentale de dotare a universităților, beneficiare fiind doar universitățile de stat și nu toate universitățile acreditate care fac parte din sistemul național de învățământ și sunt în serviciul public ca și cele de stat.
6. Statul român alocă burse de studiu pentru studenții din Republica Moldova doar la universitățile de stat.

2. Studentul din universitățile private

Pe baza datelor oferite de *Barometrul calității – 2010*⁸, putem să creionăm protretele studenților de la cele două tipuri de instituții. Iată câteva linii:

- a. studentul de la privat petrece mai puțin timp la școală (17 ore, față de 20 cât petrece cel de la stat) și mai mult timp la serviciu (10 ore, față de 7 ore ale celui de la stat);

Observăm că diferențele mari sunt la evaluarea din partea profesorilor, ele scăzând în cazul agajatorilor și al studenților – Cf. Mihai Păunescu et all, *Calitatea învățământului superior...*, ed. cit., p. 19.

⁶ Aurélie Bernardi, Bernard Javet, Marc Saillard, *L'Europe de l'Éducation en chiffres*, 2e édition, Ministère de l'Éducation nationale et le ministère de l'Enseignement supérieur et de la Recherche et de l'Innovation, p. 49.

⁷ Vlăsceanu et. all, *Barometrul...*, p. 89.

⁸ Vlăsceanu et all, *Barometrul*, 257-274.

- b. studentul de la privat acordă puțin mai mult timp lecturării ziarelor și revistelor (3,7 ore, față de 3,3 ale celui de la stat) și mai puțin lecturării lucrărilor de beletristică (2,0 ore față de 2,1 ale celui de la stat);
- c. studentul de la privat dedică mai puțin timp activităților recreative din pub-uri, terase și restaurante (doar 40% față de 48% dintre cei de la stat), din cluburi și discotecă (16% față de 19%), magazine (31% față de 34%) precum și activităților sportive (10% față de 12%);
- d. în activități de voluntariat, studentul de la privat se implică mai puțin decât cel de la stat (5% față de 14%);
- e. cu toate că apreciază importanța lui Dumnezeu ca și cel de la stat, studentul de la privat merge mai puțin la biserică;
- f. cât privește raportarea față de muncă, studentul de la privat este mai convins de importanța unei slujbe pentru punerea în valoare a aptitudinilor (78% față de 71% dintre cei de la stat) și de faptul că munca trebuie să fie pe primul loc, chiar dacă asta înseamnă mai puțin timp liber (49% față de 40% dintre cei de la stat);
- g. în pofida a ceea ce se vehiculează, studenții de la privat resping plagiatul mai mult decât o fac cei de la stat;
- h. în fine, media venitului lunar este de 991 lei pentru studentul de la stat, față de 716 lei cât este a celui de la stat.

În concluzie, se poate spune că studentul din sistemul privat este o persoană care acordă mai mult timp serviciului decât studiului (motiv pentru care are și venituri mai mari) și este mai interesat de ceea ce se întâmplă în societate decât de domeniile teoreticului și ficțiunii. Trebuie spus că angajatorii îi preferă pe cei care în timpul facultății au avut o slujbă part-time⁹.

Indicarea doar a rezultatelor de la examene pentru a decide că un student este bun sau rău este insuficientă, fiind necesară o evaluare mai completă. Depinde cât timp poate studentul să dedice studiului precum și ce așteaptă el de la orele de studiu: o deschidere spre cercetarea de înalt nivel sau o bună integrare pe piața muncii? În actualele condiții, performanța nu este dată doar de volumul de cunoștințe, ci și de capacitatea de inserare în piața muncii, de acestă posibilitate de a avea succes.

3. Modelul universității antreprenoriale

Criza economică declanșată în 2008 nu a lăsat neaținsă viața academică din Europa, ea declanșând dispute pe teme mai vechi dar care în actualele condiții au căpătat tonuri mai acute. De fapt, în polemică sunt antrenate două orientări ideologice:

1. Stânga liberală, care critică reducerea investițiilor statelor în învățământul superior și consideră că universitatea corporatistă limitează accesul la cunoaștere a celor fără posibilități materiale.
2. Neoliberalismul, care susține corporatizarea universităților, arătând faptul că acestea trebuie să vină în întâmpinarea pieței. O astfel de corporatizare este prezentă și în SUA și poate fi recunoscută prin: creșterea finanțării corporatiste a cercetării academice; organizarea universităților după eficiență și profitabilitate; realizarea de parteneriate între universități și firme; așteptarea din partea profesorilor a unui comportament mai „de afaceri”; efortul universităților de a intra în posesia a tot ceea

---

⁹ Mihai Păunescu & all., *op cit.*, p. 21.

ce profesorii produc pe durata contractului cu ele; dezvoltarea „educației online“, ce asigură accesul cât mai multor imindivizi la costuri cât mai mici¹⁰.

În Europa, noul model de educație poate fi văzut în „Procesul Bologna“, descris ca un proiect prin care UE „instituie o Zonă Europeană a Educației Superioare și promovează circulația forței de muncă pe teritoriul ei prin omogenizarea și standardizarea programelor și a diplomelorșcolare.”¹¹

Această dispută a început să aibă ecouri și în România, existând unele voci care preiau și transmit spaimele stângii occidentale și altele care indică diferențele specifice ale vieții academice românești față de ceea ce se întâmplă în alte zone ale globului. Profesorul Adrian-Paul Iliescu¹² critică faptul că în universitățile actuale „spiritul inginерес și contabil domină; facultățile sunt apreciate după numărul de absolvenți; universitățile după cifra de afaceri; studenții sunt văzuți mai mult ca sursă de venit; profesorii, ca instrument pentru atragerea de venituri (prin proiecte, programe aplicative etc.); manualele și tratatele, ca mărfuri ce pot aduce editurilor profit... Ce contează e doar un criteriu cantitativ extrem de îngust (de ex. credite transferabile, note, articole cotate ISI, sau alte elemente de măsurare similară, număr de citări, număr de participări la proiecte, etc.)...”. În sprijinul antreprenoriatului vine profesorul Valentin Mureșan¹³, care consideră că universitatea antreprenorială nu e „universitatea de afaceri”, nici universitatea „comercială, de piață și militarizată” a neoliberalismului american. Relația ei cu societatea poate fi a *turnului de fildeș* (lipsă de răspuns la cerințele societății, producând cunoaștere de dragul cunoașterii), o *reacție pozitivă* la cerințele societății și o poziție *pro-activă*, „creând noi nevoi sociale și căi de explorat; universitatea devine unul dintre motoarele care trătează societatea”.

Față de orientările prezentate am formulat următoarele opinii¹⁴:

1. În condițiile globalizării, asistăm la *a doua masificare* generată de standardizarea procesului didactic, după cea realizată de statele națiuni. „Procesul Bologna” este consecința directă a apartenenței la realitatea postnațională numită Uniunea Europeană, ce a constituit pentru România șansa de a avea acces la oportunități create de alții.
2. Problema referitoare la evaluarea mecanică a performanțelor unei universități cred că este generată și de o înțelegere limitată a celor ce o aplică, fiind posibilă găsirea de formule adecvate fiecărui domeniu în procesul de evaluare a calității.
3. Relația cu angajatorii este necesară din următoarele motive:
  - a. diminuează riscul producerii de șomeri cu studii superioare;

¹⁰ Silvia Federici, „Education and the Enclosure of Knowledge in the Global University“, 2010, în www.acme-journal.org

¹¹ George Caffentzis, 2010. „University Struggles at the End of the Edu-Deal“, în *Mute Magazine* (www.metamute.org), număr special: „Don't Panic, Organise! A Mute Special on Struggle in Education Today“, 2010.

¹² Iliescu, A.-P. 2011. „Universitatea – încotro? Apelul lui Henry A. Giroux“, în *Iașul universitar*, <http://www.iasuluniversitar.ro/opinii-atitudini/dezbateri/1391-universitatea-incotro-apelul-lui-henry-a-giroux-sinteză-de-adrian-paul-iliescu.html> (accesat la 26.01.2011)

¹³ Mureșan, V. 2011. „Universitatea în serviciul unor «agenți sociali angajați»?”, în *Iașul universitar*, <http://www.iasuluniversitar.ro/opinii-atitudini/dezbateri/1392-valentin-muresan-universitatea-in-serviciul-unor-agenti-sociali-angajati.html> (accesat la 26.01.2011).

¹⁴ Sorin Bocancea, „Post-national Higher Education. The Entrepreneurial University“, în *Inovation and Employability – The Universities Challenge*, EMUNI. Research Souk, Ljubljana, 2011, ISBN 978-961-6805-04-9, pp. 937-942.

- b. absolenții nu mai sunt „extrași” din societate pe parcursul studiilor, fapt ce le facilitează integrarea după absolvire;
  - c. se atrag investiții pentru cercetare, pe care statul nu ar avea cum să le asigure.
4. Faptul că o persoană își achită studiile este o modalitate de a învăța să trăiască pe cont propriu. După terminarea studiilor gimnaziale, individul este scos dintr-un mod de viață ce îi încurajează o cultură asistențială.
5. Faptul de a face studii la stat în regim gratuit nu este garanția producerii unor cetățeni critici, lucizi și liberi. Experiența comunistă dovedește acest lucru cu prisosință.
6. Dezvoltarea „educației online”, ce asigură accesul la cunoaștere a cât mai multor indivizi la costuri cât mai mici, vine să contrazică ideea că sistemul corporatist limitează accesul la cunoaștere.
7. „Creierele” pot migra oriunde, fiindcă nu mai sunt „avuție națională” (dezvoltate fiind într-o rețea mondială a cunoașterii și pe cheltuială privată). Este obligația autorității publice să conștientizeze că operează pe o piață și să adopte strategii de atragere a acestora. Asigurarea pe mai departe a învățământului de stat gratuit nu garantează „patriotismul economic” al absolvenților și nici nu le poate limita dorința de migrare. Vinovat nu e cel ce cumpără, ci acela care nu ține la preț.
8. Asistăm la extinderea la scară de masă a învățământului academic, cu prețul simplificării și al superficialității, pentru că societatea înaltei tehnologii cere asta. Până nu demult, universitățile erau locurile unei elite pentru că piața nu cerea mai mulți absolvenți de studii superioare. Confortul pe care ni-l asigură turbo-capitalismul cere acest preț.
9. Cel puțin în România nu se poate vorbi de un neoliberalism cotropitor atât timp cât standardele de calitate sunt în mâna statului.

Corporatismul însoțește fenomenul globalizării și cum etatizarea educației a însoțit apariția statelor naționale. Fiecare comunitate va gestiona acest fenomen după cum va crede de cuviință. Cât privește spiritul cetățenilor „critici, lucizi, liberi”, acesta nu se cultivă și nu se manifestă doar în cadrele învățământului public. Din contră, viitorul îi rezervă spații mai largi – sub raport fizic (geografic), organizațional și virtual.

Putem constata că portretul studentului din universitățile private se apropie mai mult de modelul de funcționare al universităților antreprenoriale. Din fericire, *Legea 1/2011* introduce și condiția legală a funcționării universității antreprenoriale.

Capitolul II

EVOLUȚIA UNIVERSITĂȚII „PETRE ANDREI” DIN IAȘI

Evoluția Universității „Petre Andrei” din Iași poate fi urmărită pe etapele parcuse de toate instituțiile de învățământ superior din România.

1. Perioada fondării

În 1990, 22 persoane fizice și o persoană juridică au înființat Fundația Academică „Petre Andrei” din Iași (FAPA), persoană juridică, organizație nonguvernamentală cu scop nepatrimonial, fapt definitivat prin sentința civilă nr. 386 din 26 decembrie 1990. În cadrul acesteia a fost înființată Universitatea Fundației Academicice „Petre Andrei” din Iași (UFAPA), în cadrul căreia s-a început școlarizarea studenților, potrivit legislației de atunci.

2. Perioada cursei pentru autorizare și acreditare

După emiterea Legii nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, FAPA a realizat demersurile pentru autorizarea provizorie a specializărilor pe care le înființase. Astfel, prin Hotărârea cu privire la acordarea autorizației de funcționare provizorie (M. Of. nr. 185, Partea I, 16 august 1995), UFAPA a fost autorizată la poziția 17.46 sub numele oficial de Universitatea Fundației Academicice „Petre Andrei” Iași, cu două facultăți: Facultatea de Drept (profilul Științe juridice, cursuri de zi și fără frecvență) și Facultatea de Economie (profilul Economie, specializarea Finanțe-Contabilitate, cursuri de zi și fără frecvență). Prin Hotărârea pentru modificarea și completarea H.G. nr. 568/1995 (M. Of., nr. 95, Partea I, 10 mai 1996) a fost autorizată și Facultatea de Psihologie și Asistență Socială, (cursuri de zi, pe durata a 4 ani de studiu). Prin H.G. nr. 422 din 31 iunie 1998 a fost autorizată să funcționeze și Facultatea Științe Politice (cursuri de zi și fără frecvență).

La recomandarea Ministerului Educației, conducerea FAPA a decis disjungerea activității academice a fundației de celelalte activități (diverse proiecte de cercetare). Astfel, FAPA a înființat, prin Sentința civilă nr. 6/1999, asociația Universitatea „Petre Andrei” Iași, al cărei scop precizat era gestionarea până la acreditare a componentei academice. Drept urmare, în HG nr. 535/1999 (M. Of., Anul XI, nr. 324/7 iulie 1999), la poziția 54, sunt confirmate facultățile și specializările autorizate să funcționeze în cadrul ong-ului Universitatea „Petre Andrei”.

Prin Legea 408 din 20 iunie 2002, pe baza patrimoniului donat de FAPA, s-a înființat o nouă persoană juridică, „Universitatea Petre Andrei din Iași, ca persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ”. Unicul ei fondator este FAPA, aşa cum reiese din Anexa la Legea 408/2002.

3. Perioada consolidării instituționale și a clarificării statutului juridic

În momentul acreditării prin *Legea 408/2002* a UPA din Iași, ong-ul Universitatea „Petre Andrei” trebuia desființat, întrucât își pierduse obiectul de activitate, și trebuia făcută activă noua persoană juridică prin: obținerea unui cod fiscal și preluarea personalului didactic și nedidactic și a studenților de la defunctul ong „UPA Iași” pe noua persoană juridică înființată prin lege, „UPA din Iași”. Dar, conducerea de atunci nu a realizat acest demers. Astfel, sub brandul „UPA” au funcționat două entități: prima reunea facultățile de Psihologie și Asistență socială și de Științe politice, iar a doua reunea facultățile de Drept și Economie, la care s-au adăugat și cele ale Universității „Apollonia” din Iași, după o aşa-zisă fuziune. După cinci ani de conflict instituțional între cele două entități, în 2009, în colaborare cu Ministerul Educației, rectorul Doru Tompea a reușit să aducă în legalitate UPA din Iași.

4. Relansarea UPA din Iași

Anul 2010 a însemnat unul al relansării UPA din Iași. Sub sloganul „O universitate în comunitate”, ce îi definește și în prezent misiunea pe care și-a asumat-o, instituția academică a găzduit zeci de evenimente academice și culturale, la care au participat personalități academice, culturale și politice din întreaga țară și nu numai. De asemenea, în același an a fost achiziționat un hostel, ceea ce a completat infrastructura universității.

Încă din primul an al activității academice, din perioada UFAPA, a început editarea *Anuarului*, revistă ce a apărut fără întrerupere și care în prezent este cotată în baze de date internaționale, apărând într-un parteneriat cu Editura Lumen. În perioada 2010-2014, UPA din Iași a editat revista *Ethos*. Din 2013, a preluat de la IMAS revista de științe politice *Polis*, publicație cotată în baze de date internaționale, pe care o editează și în prezent, în cadrul unui parteneriat cu Editura Institutul European. Începând din anul 2010, UPA s-a implicat și în proiecte mediatice, înființând platforma „Iașul universitar” și producând emisiuni de televiziune, „Universitaria” și „Polis+”, la postul TeleMOLDOVA+.

UPA din Iași este afiliată la următoarele organizații: International Association of Universities, UNESCO, Fédération Européene des Ecoles, Association des Sociétés de Philosophie de Langue Française (ASPLF), International Society for Intercommunication of New Ideas (ISINI), Association Internationale des Sociologues de Langue Française (AISLF), Instituto Rumeno di Cultura e Ricerca Umanistica Venetia, Institut des Professions des Affaires et du Commerce (IPAC), Université de Poitiers, Christ’s Hospital – Community Service Group, EURASHE.

În palmaresul UPA din Iași intră și trei premii ale Academiei Române, obținute de Petru P. Andrei și Doru Tompea (pentru editarea operei savantului Petre Andrei), de Daniel Sandru și Sorin Bocancea (pentru lucrări științifice). UPA din Iași a gestionat cu succes unul dintre primele proiecte pe fonduri europene din România, „Cooperare Regională pentru Excelență Antreprenorială” (în valoare de 3 mil. euro), și a inițiat proiecte de relevanță națională: „Constituția României. Opinii esențiale pentru legea fundamentală” (în 2013), „După 25 de ani. Comunismul în Europa de Est” (început în 2014 și aflat încă în desfășurare) și „Procesul comuniștilor din România” (unic în țările foste comuniste, demarat în 2017 și aflat în desfășurare).

Anului relansării i-a urmat „anul reevaluării”, în urma vizitei ARACIS din 2011 universitatea dobândind calificativul „Încredere”. Atât hotărârile de guvern din perioada 2002-2018, cât și raportul ARACIS din 2011 au statuat specializările acreditate la nivel licență ale Universității „Petre Andrei” din Iași: Psihologie, Drept, Finanțe și bănci (forma de învățământ zi și frecvență redusă), Asistență Socială, Științe Politice. În 2014, ca urmare a absorberii Universității „Gheorghe Zane”, în structura UPA din Iași a intrat și specializarea acreditată Marketing. În afară de acestea, până în 2018 în UPA din Iași au funcționat și 10 programe de master și 11 programe postuniversitare.

UPA din Iași a solicitat evaluarea periodica a ARACIS în 2019. Au fost evaluate toate programele la nivel licență ce sunt căutate pe piața academică. Astfel, în prezent, programele de licență acreditate ale UPA din Iași sunt: Drept, Finanțe și bănci, Contabilitate și informatică de gestiune, Marketing, Psihologie, Asistență Socială și Științe Politice. Începând cu anul universitar 2019-2020, în UPA din Iași funcționează următoarele programe de masterat: Științe penale, Dreptul administrației publice, Management economico-financial european, Consiliere educațională și intervenție în orientarea școlară și vocațională. De asemenea, sunt organizate cursuri și în cadrul a 4 programe postuniversitare: Drept european, Dreptul securității frontierelor, Dreptul administrației publice și Managementul financiar al proiectelor de investiții.

Această perioadă nu a fost lipsită și de mari probleme. Conflictul intern și crizele declanșate în 2009 au dus la acumularea de datorii la bugetul de stat. Reaua credință și ilegalitățile comise de către reprezentanții finanțelor publice Iași (în strânsă colaborare cu reprezentanții Universității de Medicină și Farmacie Iași) au făcut ca în perioada 2013-2016 UPA să piardă întregul patrimoniu. Ca urmare a acestui fapt, UPA a fost nevoită să funcționeze în spații închiriate. În 2018, a încheiat un contract de parteneriat cu Universitatea „Mihail Kogălniceanu” și cu Fundația pentru Știință Moldova, ce constă în închirierea spațiilor deținute de aceste instituții și cooperarea în diverse proiecte.

4. Evoluția numărului de studenți

În cei 30 de ani de existență, UPA a oferit pieței muncii 23 732 absolvenți. Iată situația acestora pe specializări, începând cu 2005, anul în care a absolvit prima promoție.

Nr. crt.	Facultate	Program licență	Program master	Program colegiu /studii aprofundate	Total
1.	Economie	5169	1281	-	6450
2.	Psihologie	3924	1529	1843	7296
3.	Drept	6236	673	23	6932
4.	Asistență socială și sociologie	1104	956	-	2060
5.	Științe Politice și Administrative	855	139		994
TOTAL ABSOLVENTI UPA					23 732

În perioada 2016-2020, evoluția numărului de studenți a fost următoarea:

Nr. crt.	Program	2016/2017		2017/2018		2018/2019		2019/2020	
		Licență	Master	Licență	Master	Licență	Master	Licență	Master
1.	Asistență Socială	54	53	85	39	133	43	193	24
2.	Psihologie	210	40	198	49	267	43	337	69
3.	Drept	237	30	287	45	268	55	287	52
4.	Finanțe și bănci	39	30	40	28	50	40	50	45
	Contabilitate și informatică de gestiune	28	0	31	0	45	0	60	0
5.	Marketing	30	0	35	0	31	0	36	0
6.	Stiinte politice	25	7	26	0	31	10	44	9
		623	163	702	161	825	191	1007	199
		786		863		1016		1206	

Se constată faptul că, începând cu anul universitar 2017-2018, numărul studenților a înregistrat o creștere. Astfel, față de anul universitar 2016-2017, acesta a crescut cu 9%; în anul universitar 2018-2019, numărul studenților a crescut cu 15,06% față de anul precedent; în anul 2019-2020, numărul studenților a crescut cu 15,75 % față de anul precedent. Dacă raportăm anul universitar 2019-2020 la anul 2016-2017, constatăm o creștere a numărului de studenți cu 34,83%.

La această situații, trebuie adăugat faptul că, între 2017 și 2019, în UPA din Iași au funcționat 10 programe postuniversitare, însă numărul cursanților a fost redus: 41 în anul universitar 2017-2018 și 24 în anul 2018-2019.

Capitolul III

COORDONATELE DEZVOLTĂRII UNIVERSITĂȚII „PETRE ANDREI” DIN IAȘI ÎN PERIOADA 2020-2024

Pentru a percepe corect situația în care se află UPA și pentru a putea trasa coordonatele manageriale pentru intervalul 2020-2024, propun o analiză SWOT a acesteia, pe baza căreia se pot formula măsurile necesare dezvoltării instituționale.

1. Analiza SWOT a Universității „Petre Andrei” din Iași

I. Puncte tari

Punctele tari ale UPA sunt:

1. dinamismul și flexibilitatea: statutul de universitate privată îi permite să exploateze oportunitățile, încărcat acțiunile sale nu sunt îngreunate de aparatul burocratic specific unei universități de stat;
2. are acreditare toate programele de studii, fapt ce constituie un capital de încredere;
3. are un corp profesoral Tânăr, aflat în plină carieră profesională;
4. are bune relații cu conducerile universităților din Iași și din România, care îi deschid posibilități de parteneriate;
5. are parteneriate cu instituții de prestigiu din România;
6. are o bună relație cu mass media;
7. are o bună relație cu Ministerul Educației și ARACIS;
8. are o politică instituțională pozitivă și proactivă în raport cu comunitatea.

II. Puncte slabe

Punctele slabe ale UPA sunt:

1. are datorii la bugetul de stat și la furnizori;
2. se află încă în criză structurală;
3. are calificativul „Lipsă de încredere”, fapt ce face necesară reevaluarea instituțională peste două ani;
4. are programe ce trebuie reevaluate în următorii doi ani;
5. nu poate gestiona mobilități aferente Cartei Erasmus;
6. are în structura sa doar specializări din domenii de care piața muncii este saturată;
7. încă are un sistem de salarizare nestimulativ;
8. exploatează insuficient comunitatea de alumni.

III. Oportunități

Oportunitățile UPA sunt:

1. atragerea unor investitori pentru dezvoltarea conceptului de universitate antreprenorială;
2. înființarea de noi specializări solicitate de piața muncii;

3. dinamizarea relațiilor cu alumnii și cu alți membri ai comunității academice;
4. atragerea de studenți străini;
5. dezvoltarea unor parteneriate cu instituții publice care au nevoie de programe de formare continuă;
6. continuarea proiectelor naționale în derulare și lansarea unor proiecte noi.

IV. Amenințări

Amenințările la adresa UPA sunt:

1. menințarea legislației și a practicilor discriminatorii;
2. desființarea unor specializări
3. pierderea acreditării.

2. Coordonate ale managementului Universității „Petre Andrei” din Iași

Pornind de la contextul național și european în care funcționează și de la analiza SWOT, se conturează câteva direcții în managementul Universității „Petre Andrei” din Iași.

2.1. Direcții generale

Direcțiile generale pe care urmează să se realizeze managementul instituției în perioada 2020-2024 sunt:

1. Dezvoltarea unei universități antreprenoriale;
2. Păstrarea și dezvoltarea politicii proactive în raport cu societatea;
3. Întărirea coeziunii comunității academice.

2.2. Obiective

Obiectivele propuse pentru urmarea direcțiilor formulate sunt:

1. Domeniul didactic

În domeniul didactic vor fi vizate următoarele obiective:

1. accentuarea părții aplicative a activității didactice;
2. introducerea unor modalități on-line de interacțiune între profesori și studenți;
3. atragerea de cadre didactice de valoare.

2. Cercetarea

În domeniul cercetării vor fi vizate următoarele obiective:

1. demararea a cel puțin un program de cercetare de către fiecare facultate;
2. dinamizarea centrelor de cercetare din cadrul facultăților;
3. aplicarea sistemului de salarizare stimulativ, în funcție de calificativul anual al fiecărui;
4. înființarea unor publicații la facultățile care nu dețin aşa ceva;
5. realizarea de proiecte de cercetare anuale sau multianuale.

3. Calitatea

În domeniul calității vor fi vizate următoarele obiective:

1. reevaluarea specializărilor ce nu au obținut calificativul „încredere”;
2. pregătirea pentru vizitele ARACIS din anii 2020 și 2021 în vederea obținerii la nivel instituțional a calificativului „Încredere ridicată”;
3. aplicarea sistemului de evaluare a activității personalului didactic.

4. Dezvoltarea instituțională

În domeniul dezvoltării instituționale vor fi vizate următoarele obiective:

1. demersuri în justiție în vederea recuperării patrimoniului;
2. îmbunătățirea raportului venituri-cheltuieli în vederea ieșirii din criza structurală;
3. înființarea unor noi programe la toate nivelurile de învățământ (licență, master, studii postuniversitare) în domeniile acreditate;
4. înființarea unor noi programe din domenii cu profil tehnic;
5. achiziționarea unui nou sediu al UPA.

5. Relația cu studenții

În domeniul relației cu studenții vor fi vizate următoarele obiective:

1. realizarea unor studii anuale pentru a afla opiniile studenților cu privire la serviciile oferite de UPA;
2. menținerea unui dialog continuu cu Liga Studenților din UPA;
3. sprijinirea participării studenților la acțiuni studențești naționale și internaționale;
4. reactivarea Cartei „Erasmus”;
5. inițierea unor acțiuni de voluntariat;
6. organizarea unor acțiuni care să stimuleze interacțiunea dintre studenții de la diferite domenii (concursuri tematice, activități sportive, excursii tematice și.a.);

6. Relații externe

În domeniul relațiilor externe vor fi vizate următoarele obiective:

1. inițierea unor acțiuni menite să solidarizeze conducerile universităților private din România în apărarea drepturilor lor;
2. continuarea demersurilor pentru eliminarea prevederilor legislative și a practicilor discriminatorii ce afectează funcționarea UPA;
3. continuarea demersurilor pentru intrarea României în grupul majoritar al țărilor în care învățământul privat este subvenționat;
4. încheierea de parteneriate cu instituții de învățământ superior din spațiul intra și extracomunitar.
5. implicarea în proiectele relevante ale comunității locale și naționale.

20.02.2020

